MĂRTURISITE
GÂNDURI ȘI TRĂIRI

Ana Gubandru Tomescu

Ana Gubandru Tomescu

MĂRTURISITE
GÂNDURI ȘI TRĂIRI

Editura Academiei Oamenilor de Știință din România

2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
GUBANDRU TOMESCU, ANA
Mărturisite gânduri şi trăiri /
Ana Gubandru Tomescu. - Bucureşti : Editura Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România, 2019
ISBN 978-606-8636-66-5

821.135.1

Copyright©Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, 2019

Cuprins

Prefață. O „aristocrată a spiritului" ştiinţific şi metaforic,Ana Gubandru Tomescu 11

Cuvânt înainte 15

Avant propos 17

Dă-mi, Doamne ! 19

Scriu pentru viață..... 20

GÂNDURI ÎNCHINATE PĂRINȚILOR MEI 21

Mesaj pentru Manți și Tanți 23
Teama despărțirii de Părinți 25
Omagiu SFÂNTULUI MEU TATĂ 26
Dar de Crăciun pentru Manți..... 29
Daruri de suflet pentru Manți, la aniversarea a 77 de ani 30
Teama despărțirii de Manți 31
MAMA..... 33
Ultima duminică sub liliac 34
Cumplita lovitură 36
Ceva din mine a pierit..... 38
Măicuța Mea este cu mine 39
Luna și Manți 40
Chemarea 41
Omagiu SFINTEI MELE MAME..... 42
Mesaj cu durere 45

Dor de Părinți 46
Amintiri din viața lângă Părinții Mei 47
Părinții Mei, Sfinte Minuni 48
Imposibila întoarcere... 50
Dor de satul natal 51

GÂNDURI ÎNCHINATE ȚĂRII ȘI NEAMULUI ROMÂNESC 53

Portretul Țării Mele 55
O, Maică Țară, mulți Te vor 56
România-i Moștenire 58
Cântare Țării 60
Gând pentru Țară și Neamul Românesc la Centenarul Marii Uniri (2018) 61
Odă Eroilor 62
Români, să fim un trup și-o ființă 65
Eminescu 66
Rugăciune către Voievodul Ștefan cel Mare și Sfânt 67

GÂNDURI ÎNCHINATE VIEȚII, SEMENILOR ȘI MINUNILOR DIN JURUL NOSTRU 69

Dumnezeu e Tatăl şi Stăpân 71
Misterul 72
Viața în această lume 73
În jurul nostru-i doar iubire ! 74
Lumina 76
Timpul 77
Credința 78
Rugăciune pentru toate 79
Ce este femeia ? 82

Nelămuriri 84
Îngeri Păzitori – Omagiu Profesorilor mei de Liceu 85
Colegilor mei de Liceu 87
În fiecare zi 88
Din învățăturile lăsate de Domnul Poet din Bulzești 89
Recenzie 91
Scrisoare către Tînărul Student 92
Întâlnire cu Poetul George Țărnea la Călimănești 94
Omagiu Seniorilor din Horticultură 95
Credința mi-e averea 97
Aș vrea, de s-ar putea 98
Rugăciune pentru Japonia 99
Cântare necuvântătoarelor din cartea vieții 101
Cântare anotimpurilor 103
Ritmuri de primăvară 104
Înțelegere cu vara 110
Odă florilor de salcâm 111
Odă frunzelor 112
Odă spicului 114
Odă copacului 115
Odă cireşului 118
Cântare morcovului 119
Cântare viţei de vie 120
Mesajul nescris al florilor 121
De vorbă cu florile 123
Mușcata 125
Floare de colț 127
Ne-a spus vara rămas bun 128
S-a întors toamna 129

Acum când flori și frunze mor 130
Iarna 131
Mi-e dor de Mare 132
Noi, numai noi 134
La vremi noi, o lume nouă 136
Destine dureroase 138
Schimbarea asta nu miroase-a bine 139
Roboții 140
Ajutoarele sociale 142
L-am uitat pe Dumnezeu 147
Copacii toți sunt condamnați la moarte 148
Recrucificarea Mântuitorului 149
Potopul 150
Apel pentru frăție planetară 152
Natura și noi 155
Păcatul omenesc 156
Vrem și dezmăț și mântuire 157
Primim răsplata 160
Blestemul naturii umilite 162
Proștii, cică, n-au pereche 163
Mândria de-a fi cineva 165
Tânguirea fetei nepețite 167
Rânduiala vieții 169
Ultimul anotimp 170
Irepetabilul apus 172
Parfum de iubire 174
Declarație de iubire 175
Fațete ale iubirii noastre 176
Meditaţia Mamei 181

În noi era doar primăvară 182
În ziua-n care ai plecat 183
Mare iubire din trecut... 184
Lasă-mă, te rog, în lumea mea 185
A fost... 186
După iubirea ce-a durat o vară 187
Pe Calea Lactee 188
De mâine 189
Adio ! 190
Aș vrea să fii cu mine 192
În lumea curată, albastră 193
Eliberare 194
Mă lasă să visez 195
Amintiri 196
Noaptea Sfântă a Nașterii Domnului 197
Sărbătoare la Fatima 198
Ninge ca în copilărie 199
Cartea cu file de lumină 200
La târg în Beer Șeva 201
Palmierul 203
Rândunicile din camera de lucru de la Vidra 204
Prințesa 206
Lumea din vis 208
Darul din Bănie 209
Răsăritul Soarelui 210
Metamorfoză 211
Aud vântul şi timpul 212
Să ne-ntâlnim la malul mării 213
Sărută-mă, în gând... 215

Biografie 216
Moștenire 218
Al meu destin 219
Propriile-mi neputințe 220
Dorința de iubire 221
În veci și-n toate, Fie Voia Ta ! 222
Poezia 223
Cuvânt de încheiere 225

Alte lucrări sub aceeași semnătură: 227

Prefață.
O „aristocrată a spiritului" ştiinţific şi metaforic, Ana Gubandru Tomescu

După o parcurgere atentă a celor opt lucrări ştiinţifice publicate, dintre care șase premiate de Societăţi de prestigiu de la noi, Ana ne surprinde, de data asta, cu un volum de poezii, bine temperat şi cenzurat de un caracter de puritate clasică, propunându-ne o lirică sentimentală şi de evocare a naturii şi satului natal, prilej portretistic şi memorialistic, într-o manieră tradiţional-patriarhală, cu cutume şi obiceiuri încadrate în legea credinţei şi a aspiraţiei către Dumnezeu, o alegorie a neliniştii omului, o meditaţie asupra condiţiei umane nedrepte pe alocuri.

Frumuseţea ideatică din sufletul său nu poate fi salvată decât prin Divinitate şi Poezie ca artă.

Dacă purificarea omului se face prin credinţă, a artistului e posibilă numai prin creaţie, arta poetică fiindu-i invadată de suferinţă, într-o jale metafizică plină de tragism, între blestem şi renunţare, de solidarizare cu cel umilit şi în neputinţă. Din această perspectivă, Ana este un artist militant, care a *năvădit* un nobil efort de a atinge expresia perfectă a eternei frumuseţi poetice şi faptice. Mă duce gândul la partitura eminesciană din *Ce-ţi doresc eu ţie, dulce Românie!*

Încă din debutul artistic atât de tomnatic e conştientă că poetul e chemat să scoată la suprafaţă *corola de minuni a lumii,* atât de tulburător ilustrată de L. Blaga în celebra sintagmă, ce i-a adus recunoaşterea lui ca poet al metaforei. (Arghezi a debutat cu *Cuvinte potrivite* la 48 ani, iar unele din cele mai frumoase poezii de dragoste le scria la 83 ani, când toate rămăseseră doar amintiri, dar transpuse tulburător de delicat şi frumos în *Poeme noi.*)

Specializarea şi unicitatea pot fi duse mai departe: Bacovia e poetul singurătăţii, al ploii, angoasei, descompunerii,

căderii, Rebreanu e scriitorul ţăranului fără pământ, Preda al celui cu pământ, Alecsandri e poetul pastelurilor, Macedonski al rondelurilor, Ionel Teodoreanu al florilor, Păstorel al vinului şi viei şi tot aşa mai departe.

Dar Ana prin ce se individualizează? Printr-o construcţie stilistică mai puţin cultivată la noi, pe care doar Eminescu a folosit-o de doar două ori în *Odă (în metru antic).* E vorba de oximoron, o figură de stil care îmbină două cuvinte cu sensuri opuse într-o alcătuire superlativă a unei stări sufleteşti sau de altă natură. Numai în poemul *Faţete ale iubirii noastre* întâlnim 96 de rostiri stilistice cu valoare oximoronică, din care vă propun spre exemplificare câteva: *Ce frumuseţe tristă este viaţa, Dulce ca mierea şi amară, Zideşte iadul peste Rai, Ne-am amuzat de suferinţă, ...am totul şi nimic, Este hâdă şi frumoasă, ...între întoarceri şi plecări* etc.

Destinul i-a trecut în poezie, spre delectarea noastră, înclinaţi spre o diversificare pe genuri creative, dominate de latura bărbătească. Puţine *trădări* feminine sunt în literatura noastră, dar şi universală: Elena Farago, Elena Văcărescu, H. P. Bengescu, Ana Blandiana. Cu Ana noastră, încă o femeie îşi deschide sufletul şi-l sondează în propria-i manieră.

Tematic, Ana se ancorează temeinic în valorile clasice poetice româneşti majore, cum ar fi descendenţa ei din tradiţionalismul interbelic, pleiadă din care au făcut parte I. Pillat, Radu Gir, V. Voiculescu. Pe acesta din urmă l-a urmat îndeaproape, din moment ce amândoi reinterpretează teme biblice, primul în *Pârgă, Poeme cu îngeri,* Ana continuându-l în *Noaptea Sfântă a Naşterii Domnului* sau *Sărbătoare la Fatima.*

Nici Arghezi nu i-ar fi străin, dacă ne gândim la *Duhovnicească, Psalmi, De-a v-aţi ascuns, Priveghere, Rugă de seară.* Afinităţile sunt comune. Amândoi îşi trădează factura oltenească prin folosirea perfectului simplu în cazul verbului *făcui* (*Din minte făcui bici şi hamuri* la Ana, iar la Arghezi *Făcui din zdrenţe muguri şi coroane).*

Amândoi au *nelămuriri* şi, pentru a le descifra sensul, în genunchi *cer iertare* lui Dumnezeu. Ei au nevoie de certitudini, se simt părăsiţi, dar se încăpăţânează în a-I cere ajutorul Divin, ca singura posibilă soluţie. Sunt convinşi că până la urmă vor schimba *tristeţea-n bucurie* – sintagma le aparţine.

Pentru Ana, *Poezia este sărbătoare* şi de aceea mijloacele la care apelează să scrie *poemul vieţii noi* iau când aspect de discurs modern ori de catrene, dar şi în strofe mai lungi, cu câte 5 – 7 versuri, din câte o silabă sau 9, glazurându-şi creaţia cu epitete, personificări, comparaţii, metafore, regionalisme, inversiuni, ziceri, oximoroane etc.

Pentru a pune în valoare cuvintele şi sentimentele exprimate, se foloseşte de dublete, triplete, enumeraţii.

Aripa modernităţii a atins-o adeseori, poezia ei având rime aleatorii, dar şi perechi, îmbrăţişate, într-o alcătuire de factură populară, dar şi alexandrină.

Jocul cu cuvintele o fascinează şi-o individualizează în peisajul poetic românesc. Dau la întâmplare câteva mostre care colorează universul ei liric; *Simţirea din simţire, Rănile din rană, Un veveriţ şi-o veveriţă, Cu prea plinu-ţi plin, În curândul cel curând, Din vecii vecilor spre veci.*

De fapt, Ana ne avertizează încă din primele rânduri că *scrie pentru viaţă,* într-o paletă largă de cântări, meditaţii, omagii, portrete, ode, rugăciuni, biografii, recenzii, psalmi.

Cartea ei nu poate fi decât *cu file de lumină,* căci scrie despre mamă (pe care o divinizează), despre tată, colegi şi profesori, despre *destine, lupi, cerbi şi popor. Candelă aprinde-n suflet* pentru eroi, care au albit cu oasele lor întinsul ţării (*Odă eroilor).* Ei au sângerat la hotare şi suferă şi-n gropi (căci morminte n-au), când *haite de păgâni şi lifte* aduc *negrul iad* peste ţară şi destine, peste Dunăre şi Mare. Blestemul poetei ia forma *Doinei* eminesciene: *Să n-aibă talpa pe ce pune,/ Să n-aibă nici casă, nici nume,/ Să n-aibă fii, să n-aibă ţară,/ Să piară-n chinuri şi-n ocară...*

Poetă livrescă, în felul lui I. Pillat, Ana *s-a logodit* cu perenitatea şi performanţa, jonglând metaforic pe căi bătute, dar şi nedesţelenite. Îşi trădează lecturile făcute de-a lungul timpului. Se adevereşte zicala că *românul s-a născut poet,* şi nu numai cu versuri şi cântări, ci şi în piatră, lemn, destine. În existenţa noastră, poezia e o pată de culoare, e o invitaţie în universul gri al vieţii, când prea aprigă, când prea firavă, dar mereu gânditoare, luând în ea contururile geografice ale ţării, pe care o cântă, după cum frumos grăit-a Blaga, în ondulări de dealuri şi munţi, câmpii şi nemărginiri, aşa cum ne-a lăsat Dumnezeu pe pământ, când la joc şi muncă trudnică, când la trânte cu păgânii. De aceea poezia noastră e miracolul exprimării sufletului, e sondarea umană a celor aleşi să le cânte buchetul *Mărturisitelor gânduri şi trăiri,* cum fericit spus-a Ana.

Spre finalul volumului cere clemenţă în noul său demers metaforic, implorându-vă: *Prea aspru nu mă judecaţi.* A scris *din ce-a gândit, din ce-a trăit.*

Mai rar aşa *mărturisire de credinţă* artistică la noi!

Şi-apoi ştiţi vorba lui Creangă pusă în prezentarea *Amintirilor: Multe prostii ăi fi cetit, de când eşti.*

Ceteşte, rogu-te, şi, unde-i vedé că nu-ţi vin la socotealã ,ié pana în mână şi dă şi tu altceva mai bun la ivală, căci eu atâta m-am priceput şi atâta am făcut. (Sunt oare în asentimentul autoarei?!)

O recomand cu căldură spre mângâierea existenţei noastre!

Prof. Popescu –Diculescu Marin,
membru al Uniunii Scriitorilor din Oltenia, Craiova,
autor a şapte cărţi şi peste 300 de articole didactice şi literare, recenzii şi sinteze, redactor-şef onorific al revistei de informare şi cultură *Didactica Nova*, Craiova.

Cuvânt înainte

Încercările mele de a scrie vin dintr-o mare dorință de a aduce, sub orice formă, Laudă, Slavă și Mărire Puterii Creatoare Unice – DUMNEZEU-, care le-a făurit și le ține pe toate: Cer și Pământ și minuni imposibil de inventariat și cunoscut în totalitate. Totodată, am căutat și caut o cale spre a aduce Mulțumire acestei Supreme Puteri pentru tot ceea ce am primit: Viață – ca să cunosc o parte din aceste minuni; Părinți – pe care eu îi asemuiesc Sfinților; Țară – ca un Rai; Neam – cu Strămoși pe care îi prețuiesc cu tot ce poate sufletul și mintea mea și cu Frații Români - credincioși, înțelepți, frumoși, harnici, omenoși, demni, iubitori de țară, iubitori și păstrători ai Păcii; Semeni – din atâtea triburi, nații și popoare, împreună cu care trăiesc pe același Pământ și sub același Soare.

Prin gândurile așternute pe hârtie, aduc un modest omagiu Creației Dumnezeiești, tuturor celor știute și neștiute, ființe și neființe, vieții !

Aduc acest modest omagiu și Minunaților Mei Părinți - Maria și Dumitru Gubandru, României și Neamului Românesc !

Biserica Ortodoxă Română a proclamat acest an 2019 ca *„Anul omagial al satului românesc (al preoţilor, învăţătorilor şi primarilor gospodari)” şi „Anul comemorativ al patriarhilor Nicodim Munteanu şi Iustin Moisescu şi al traducătorilor de cărţi bisericeşti”*. Mă alătur acestei inițiative cu maxim respect și cinstire !

Omagiu tuturor Semenilor – oameni buni, oameni cinstiți și pașnici – din întreaga lume !

Mulțumesc Distinsului Prof. Marin Popescu–Diculescu, membru al Uniunii Scriitorilor din Oltenia, Craiova, pentru măiestria literară cu care analizează fiecare text, expunându-și suita de concluzii printr-o incursiune de invidiat în poezia românească.

Mulțumesc Editurii Academiei Oamenilor de Știință din România și Distinsului Ing. Mihail Căruțașu, Șef serviciu Editură-Bibliotecă AOȘR, pentru acceptul și sprijinul acordat tipărind această lucrare.

Mulțumesc celor care, de-a lungul anilor, citind unele texte, au primit mesajul cu sufletul și inima.

Acum, Dumneavostră, cei ce veți citi aceste rânduri, aceste pagini, sunteți judecătorii mei și, indiferent de verdict, *Senină viața tuturor vă fie* !

AGT

Avant propos

Mes tentations d'écrire tiennent à une grande désir de Glorifier La Puissance Unique –LE DIEU – Celui qui a tout édifié et préserve tout: Le Ciel, La Terre et des Merveilles impossible à inventorier et à connaître en totalité. En même temps, j'ai cherché et je cherche encore une manière pour Remercier cette Puissance Supréme pour tout ce que j'ai reçu: la Vie – pour connaître une petite partie de ces Merveilles; les Parents – qui pour moi sont des Saints; Le Pays - comme Paradis; la Nation – avec les Aieuls que j'estime de tout mon âme et mes Frères Roumains – adorateurs de Dieu, sages, beaux, travailleurs, honnêtes, dignes, aimant de leur Pays, aimant et gardiens de la Paix; les Semblables de tous les pays, de toutes les nationalités et de toutes les tribus, avec lesquels je vis sur la même Terre et sous le même Soleil.

Par mes pensée couchés surle papier, je rends hommage modestement à la Création Divine, a tous les êtres et non- êtres connus ou inconnus, à la Vie !

Je rends hommage à mes Parents – Maria et Dumitru Gubandru, à la Roumanie et au Peuple Roumain !

L'Église Ortodoxe Roumaine a proclamé l'année 2019 comme "*L'année d'hommage au Village Roumain (prêtres, professeurs, travailleurs maires) et pour commemorer les Patriarches Nicodim Munteanu, Iustin Moisescu et aussi les traducteurs des livres religieuses*". Tout mon respect et ma révérence !

Mon hommage à mes Semblables – des gens honnêtes et pacifiques – de partout !

Je remerçie le Dinstingué Professeur, Monsieur Marin Popescu–Diculescu, membre de l'Union des Écrivains d'Oltenie, de Craiova, pour analyser chaque texte exprimant sa conclusion en fairant une vraie incursion dans la poésie roumaine.

Je remerçie egalement la Maison d' édition de l'Académie des Hommes de Science de Roumanie et le Dinstingué l'Ingénieur,

Monsieur Mihai Căruțașu, le chef du Department Édition-Bibliothèque de l'AHSR, pour l'amabilité de publier cet ouvrage.

Je remerçie tous ceux qui, au fil du temps, en lisant mes texts, ont reçu le message avec leur âme et leur esprit.

Au moment où vous lirez ces lignes, vous deviendrez mes juges et quel que soit le verdict, *Que votre vie soit calme, sereine* !

AGT

Dă-mi, Doamne !

Dă-mi, Doamne, forță în cuvânt,
Să pot vorbi, să pot să cânt,
Nemărginirea spațiului,
Neoboseala timpului,
Să pot Puterea să-Ți Slăvesc
Și, zi de zi, să-Ți Mulțumesc,
Pentru atâtea ce mi-ai dat,
Pentru puținul ce-am aflat,
Despre câte-ai făcut și sunt,
În Cer și-aici, pe-acest Pământ.
Dă-mi, Doamne, dar de a cânta,
Despre frumoasa Țara Mea,
Despre Străbunii neuitați,
Despre Părinți și despre Frați,
Despre copaci, iarbă și flori,
Despre apus și despre zori,
Și despre păsările toate,
Despre iubire și dreptate,
Despre atâtea animale,
Despre un vis, despre o cale,
Despre o umbră, despre-o casă
Și despre pâinea de pe masă,
Despre o horă, despre-un munte,
Vânturi și ploi, ninsori cărunte,
Despre-anotimpuri și izvoare,
Și Dunăre și Marea mare,
Despre mulțimi de frumuseți,
Ce farmec dau acestei vieți.

Scriu pentru viață

Scriu cu puterea visului,
Pe o petală albă de crin,
Colorez cu cerneala abisului-
Pentru viața ce curge spre zorii ce vin.

Scriu cu puterea norocului
Și-n ochi, adun lumina stelară,
Deschid colivia soroculuI-
Ca viața, nicicând, să nu piară.

Scriu cu puterea Credinței
Și-ncerc să cunosc cât mai multe,
Piedici și frâu să pun suferinței-
Ca viața mereu să triumfe.

Scriu cu a sufletului putere
Și-adun iubirea în tainic ungher,
Curată și Sfântă avere-
Pentru Părinții și Frații din Cer.

Scriu cu puterea dorinței
Și-aduc rugăciune Puterii Divine,
Pentru binele ființei, neființei,
Pentru viață, lumină, pace și pâine.

Scriu cu-a mea umilă știință,
Slavă s-aduc Unicei Forțe,
Prin a cărei Sfântă Voință,
Clipe fugare aprind vieții torțe.

GÂNDURI ÎNCHINATE
PĂRINȚILOR MEI

Mesaj pentru Manți și Tanți

(București, august 1969)

Mi-e sufletul cânt
Și pasul mi-e vânt,
Spre Voi când mă-ndrept,
Spre-a Vă cădea la piept…

Mi-e inima ceas
Și gândul mi-e glas,
Lumina s-adună,
Când stăm împreună…

Din clipe pitice,
Magnifice spice,
În suflet îmi cresc,
Spre Voi când privesc…

Cu Voi sunt ca-n vis,
Mi-e drumul deschis,
Pe-ntinsul Pământ,
Prin Voi sunt…ce sunt…

Al vieții-mi Izvor,
Vă rog, Vă implor,
Pe veci a rămâne
Alături de mine !…

De-i scurtă trăirea
Și soarta e strâmbă,
Prin Voi, ne-mplinirea
În Rai se preschimbă !

Sfinții Mei Părinți –

Maria N. Gubandru (născută Păsărin , 8.12.1925-3.05.2015) și **Dumitru N. Gubandru** (20.07.1923-30.10.1991) – în vacanță la Voineasa, 5 februuarie 1977.

Teama despărțirii de Părinți

(București, 1 ianuarie 1987)

O, Doamne Sfinte, îmi e teamă
De când n-o să mai am Părinți;
Să n-am cui spune Tată, Mamă...
Doar de gândesc... și pierd din minți...

Ei să privească în tăcere,
Din poza pusă între Sfinți...,
Să nu-mi mai dea o mângâiere...,
Din sufletele Lor fierbinți...

Să nu mai fiu "*copilul*" Lor...
Și nimeni să nu mă aștepte...
Să-mi fie totdeauna dor...
De vorbele blânde, 'nțelepte...

Să fie orele pustii...
Și-n zori de zi, și-n prag de seară...,
Ei sunt izvor de bucurii,
În viața, ce nu-i prea ușoară.

O, Doamne Sfinte, Te implor:
Fă ca-mpreună să plecăm,
Să Le fiu și eu ajutor
Și-n veci să nu ne-nstrăinăm.

Omagiu SFÂNTULUI MEU TATĂ

(București, noiembrie 1991)

Cu chip frumos, blajin și luminat,
Cu trup puternic, dar nu prea voinic,
Viață din viața Ta mi-ai dat
Și mi-ai fost CEL MAI BUN TĂTIC !

Frați, cunoscuți - nu te-au iubit-
Ai fost prea înțelept, cinstit și bun;
Puținii - ce Te-au prețuit
Te plâng și Te regretă-acum.

Credința Ți-a fost țel și scut
Și pentru Sfânta Țară ai luptat;
Piciorul, cel rănit - când l-ai pierdut,
Tu pentru morții de pe front ai lăcrimat.

În viața scurtă, ușor nu ți-a fost
Și ai muncit cu greu, din răsputeri,
Ca să Îți faci în lume propriul rost,
Fiindcă n-ai moștenit niscai averi.

La cununie, ai fost dăruit,
Cu-o ființă harnică și iubitoare;
Și împreună drumul V-ați croit,
Purtând, în suflete, aceeași floare.

De la-nceput, destinul V-a-ncercat,
Căci primii copilași nu au trăit;
Îndoliați, cu el V-ați împăcat,
Iar suferința mai mult V-a unit.

Munceai ogorul și-ngrijeai de vite,
Și mânuiai și secera, și plugul;
De mila animalelor prea istovite
Adeseori, ai pus pe umăr jugul.

În anul '59, după ce-ai aflat,
Că Monument Eroilor se-nalță,
În Parcul Libertății ai lucrat,
Purtând durerea-n suflet și pe față.

Avutul nimănui nu l-ai râvnit,
De cei vicleni și răi Te-ai depărtat,
Ai ajutat pe orice amărât,
La sărbători, în horă ai jucat.

În București, sub arcul cobiliței,
Nu mai știai de-i noapte sau e zi;
Te mângâiau scrisorile Măicuței,
Ce Te ruga acasă să revii.

Numai cu Ea ai cunoscut iubirea,
Numai cu Ea durerea-Ți înceta,
Numai cu Ea stiai ce-i bucuria
Și viața-nseninată Vă zâmbea.

Ai fost și Om, și Înger Păzitor,
Soț devotat și grijuliul Tată,
Ai fost vâltoare, ai fost linul zbor,
Ai fost erou cu dragoste de vatră.

În tine au sălășluit lacrimi și zâmbet,
Puterea vieții, apriga durere,
Ai fost iubirea trează, fără preget,
Ai fost și ești lumina ce nu piere.

Dar când părea că totul este bine,
În penultima zi de Brumărel,
Din Ceruri, vestea despărțirii vine,
Și Tatăl Dumnezeu Te-a luat la El.

Am străbătut decenii împreună-
Mi-ați fost Părinți, Prieteni, mi-ați fost Frați;
În viața, când mai aspră, când mai bună,
Noi am rămas de-același fir legați.

Să pot a-Ți mulțumi, Tăticul Meu,
Cuvintele-mi par seci, sunt prea sărace;
Dar, zi de zi, mă rog la Dumnezeu,
Prin Grija Sa, să Te-odihnești în pace !

a

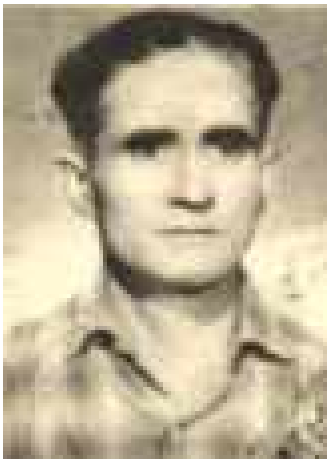
b

Tăticul Meu = Tanți – Dumitru N. Gubandru

a) - 1944 (în vârstă de 21 de ani) – oștaș infanterist în cel de-al Doilea Război Mondial, arma mitralieră.

b) 1980 (la vârsta de 57 de ani).

Dar de Crăciun pentru Manți

(București, 24/25 decembrie 1996)

În Noaptea Sfântă de Crăciun,
Când Dumnezeu vine-ntre noi,
Eu Îți aduc, în dar, doar gânduri,
Pe cele vechi, pe cele noi.

Din raza dulce de Lumină,
Ce ne-o trimite Pruncul Sfânt,
Încerc să-Ți împletesc un reazem,
Să-l ai cât Vei Fi pe Pământ.

În lipsa unui dar mai mare,
Mă rog la Bunul Dumnezeu,
Să fie pururea cu Tine,
Să Te ferească El de rău !

Să-Ți dea belşug şi sănătate,
Drum neted, presărat cu flori,
Pace, speranţă şi putere
Şi orizonturi fără nori !

În noaptea când sărbătorim
Pe Cel Născut fără păcat,
Îți cer iertare, Maica Mea,
Fiindcă mereu Te-am supărat.

Suflet curat și luminos,
Mă rog la Dumnezeu Hristos,
Să fie pururea cu Tine,
Veșmânt să-Ți fie-a Sa Iubire;
Să-Ți dăruiască sănătate,
O viață fără de păcate
Și-n clipa, de probleme copleșită,
Iubirea Lui nețărmurită
Să-Ți fie veșnic de folos !

Daruri de suflet pentru Manți, la aniversarea a 77 de ani

(București, 8 decembrie 2002)

Fiindcă-Ți greșesc, Îți cer iertare,
Prea mult doresc să-Ți fie bine-
Ești Mama Mea pe-această lume
Și Te iubesc fără-ncetare.

Îl rog pe Bunul Dumnezeu
Și pe Fecioara Prea Curată,
Să Te ferească de ce-i rău,
Să ai o viață luminată !

E zi de iarnă grea afară,
Dar pentru noi e sărbătoare.
Și-Ți fac, din suflet, o urare:
Să-Ți fie viața primăvară !

Ani mulți, cu multă sănătate,
Flori și parfum la orice pas,
Noroc, belșug și spor în toate
Și muzici să-Ți răsune-n glas !

În casă, liniște și pace,
Și bucuria să domnească,
Pe chip doar zâmbetul să-Ți joace,
Iar visele-Ți să se-mplinească !